Paradisul etern în care locuiește Dumnezeu

Paradisul etern în care locuiește Dumnezeu este descris de Sfânta Scriptură ca fiind de o frumusețe impresionantă care întrece orice închipuire pământească. Această împărăție este un loc de perfecțiune absolută, care depășește cu mult tot ce există în lumea materială.

Imaginile din Scriptură, în special cele din cartea Apocalipsei, dezvăluie existența unui ținut ceresc de o frumusețe neobișnuită. Acesta este descris ca având străzi pavate cu aur, ziduri ornamentate cu pietre prețioase și porți făurite din mărgăritare.

Apocalipsa 21:18 spune că “Cetatea era din aur curat, ca sticla curată. Temeliile zidului cetăţii erau împodobite cu pietre scumpe. Cele douăsprezece porţi erau douăsprezece mărgăritare.”

Aceste descrieri sunt menite să arate o lume a perfecțiunii și frumuseții de neegalat, unde splendoarea și gloria divină sunt manifestate în fiecare aspect al existenței. Însă Împărăția lui Dumnezeu nu este doar un loc fizic de frumusețe neasemuită, ci și o împărăție profund spirituală. Acest lucru poate fi văzut prin legile divine, și prin dreptatea și pacea ce predomină în această lume. Astfel, Împărăția lui Dumnezeu reprezintă un amestec armonios de frumusețe fizică și o lume spirituală, unde legile cerești guvernează într-un cadru de pace și justiție absolută.

Puritatea din Împărăție

Distinctiv pentru Împărăția lui Dumnezeu este armonia și ordinea morală care o definește. Acest teritoriu este un loc în care puritatea spirituală este absolută, unde păcatul și răul nu au loc. Cetățenii ei au toate acțiunile, gândurile sau intențiile racordate la voința lui Dumnezeu. În această Împărăție, manifestările păcatului - precum minciuna, viclenia, mita, și altele - sunt complet absente, oglindind o stare de sfințenie și integritate morală de neclintit.

Cetățenii Împărăției lui Dumnezeu manifestă o aversiune categorică față de nelegiuire, respingând orice formă de minciună și evitând orice ocazie de păcat. Ei condamnă în mod explicit practica corupției și a mitei, aliniindu-se la principiul biblic că “Cel ce urăște mita va trăi.” (Proverbe 15:27). Scriptura subliniază clar deteriorarea morală pe care o induce mita, afirmând că “Mita strică inima.” (Eclesiastul 7:7).

Ei nu practică munca la negru și evaziunea fiscală, respectând obligațiile care le revin. Ei nu poftesc nimic ce nu le aparține, conform principiului biblic “Dați Cezarului ce este al Cezarului” (Matei 22:21), care subliniază importanța respectării legilor fiscale.

Această comunitate spirituală își fundamentează valorile pe integritate, transparență și dreptate, reflectând învățăturile divine în toate aspectele vieții.

În această țară eternă, instituții precum judecătorii, închisori, poliție, jandarmerie sau armată sunt absente, deoarece nu sunt necesare. Aici nu se întâlnesc încălcători ai legii divine, precum hoți, mincinoși, tâlhari, evazioniști... În contrast cu lumea materială, unde tentațiile și influențele negative fac parte din experiența umană, Împărăția lui Dumnezeu este un loc unde aceste provocări nu există.

Pacea din Împărăție

Una dintre comorile Împărăției lui Dumnezeu este pacea și odihna sufletului ce caracterizează acest teritoriu. Definiția păcii, așa cum este ea descrisă în dicționar, evidențiază lipsa completă a neliniștilor, conflictelor sau dușmăniilor. Este asociată cu armonia, reconcilierea și înțelegerea reciprocă. De asemenea, pacea se referă la o stare interioară de calm, de liniște a sufletului, oferind o stare de tihnă și echilibru.

În această Împărăție, orice formă de conflict, indiferent de amploarea sa, este inexistentă. Acest lucru garantează că toți cetățenii Împărăției, de la cei mai mari până la cei mai mici, se bucură de o pace și odihnă perfectă, unde mânia, împotrivirea, dezacordurile, luptele pentru putere și violența sunt complet eliminate. Este un loc unde, între locuitorii săi, armonia și coexistența pașnică sunt regula, fără a exista motive de discordie sau dispută.

Pacea din Împărăția Eternă nu se limitează doar la relațiile dintre locuitorii săi, ci cuprinde și pacea interioară a inimii. Aceasta se manifestă printr-o stare de echilibru sufletesc, unde sentimentele de neliniște, condamnare, mustrare de conștiință, regret sau suferință sufletească sunt absente.

Odihna sufletească și pacea interioară sunt rezultatele directe ale viețuirii într-un mediu în care păcatul nu are loc. Isaia 32:17 ne spune: “Lucrarea neprihănirii va fi pacea, iar roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Poporul meu va locui în locuința păcii, în case sigure și în adăposturi liniștite.” Acest pasaj subliniază legătura directă între viața trăită în puritate și starea de odihnă a sufletului.

Perfecțiunea Împărăției

Perfecțiunea este pilonul central care definește Împărăția lui Dumnezeu, ea regăsindu-se în toate aspectele acesteia. Cetățenii acestui ținut se disting prin integritatea și desăvârșirea caracterului lor, subliniind astfel standardul de perfecțiune. Aceasta normă se aplică nu numai la comportamentul cetățenilor ci este extinsă la căile Sale și la Legea Sa care guvernează acest ținut, asigurând ordinea pentru

eternitate.

Acest concept este consolidat de învățăturile biblice din versetul din Matei 5:48, care ne arată perfecțiunea lui Dumnezeu: “Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.” De asemenea, Psalmul 19:7 afirmă: “Legea Domnului este desăvârșită,” și Psalmul 18:30 confirmă: “Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite.” Prin urmare, omul păcătos, în starea sa naturală de imperfecțiune și păcat, nu poate să locuiască etern cu Dumnezeu în această Împărăție. Acest lucru evidențiază necesitatea ajungerii la desăvârșirea caracterului nostru, conform standardului Împărăției lui Dumnezeu, așa cum este subliniat de cerința din Matei 5:48, “Fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”

Bucuria din Împărăție

Locuitorii Împărăției lui Dumnezeu se bucură de o fericire continuă și profundă, independentă de condițiile materiale. Bucuria lor, diferită de cea efemeră și fluctuantă întâlnită în lumea materială, reprezintă o stare constantă de mulțumire, odihnă și împlinire. În această Împărăție, fericirea spirituală nu este afectată de circumstanțe externe precum banii, statutul social sau sănătatea, ce emană din adâncul ființei.

Această stare de bucurie este hrănită de o viață aliniată la standardele divine de puritate și de o pace interioară de neclintit, fiind fundamentată pe o relație profundă cu Dumnezeu. Această relație este însoțită de împărtășirea și trăirea valorilor și principiilor etice divine, care aduc adevărata bucurie și împlinire. Acest adevăr este redat în versetul din Romani 14:17, care spune: “Împărăţia lui Dumnezeu nu este mâncare şi băutură, ci neprihănire, pace şi bucurie în Duhul Sfânt.”

Bucuria autentică, izvorâtă din Duhul Sfânt, este aceea pe care o vom găsi ca fiind regula în Împărăția veșnică, unde va dăinui pentru totdeauna, așa cum este descris în Isaia 35:10: “O bucurie veșnică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!” Prin urmare, bucuria nu este o emoție trecătoare, ci un indicator al trăirii în armonie cu Cuvântului Scripturii, fiind unul dintre cele mai prețioase lucruri din acest teritoriu ceresc.

Eternitatea Împărăției

Împărăția cerească este descrisă ca fiind dincolo de ceea ce înseamnă timp, reprezentând un domeniu etern, unde conceptul de sfârșit nu există. Timpul, așa cum îl înțelegem în lumea fizică, nu mai are măsură. Împărăția lui Dumnezeu trece peste noțiunile temporale obișnuite de trecut, prezent și viitor, încadrându-se într-o existență atemporală.

Eternitatea Împărăției lui Dumnezeu este în contrast major cu natura efemeră a vieții pământești. Eternitatea nu este doar o durată infinită, ci și o calitate a existenței care este liberă de limitările și suferințele asociate cu viața scurtă de pe pământ.

În Împărăția lui Dumnezeu, eternitatea dă stabilitatea și siguranța, în opoziție cu schimbarea constantă și destrămarea inevitabilă a lumii materiale. Acest domeniu etern este locul final de odihnă și împlinire pentru suflete, un refugiu unde relația cu Dumnezeu este neîntreruptă și veșnică.

În concluzie, aspectele care definesc Împărăția lui Dumnezeu reprezintă nu doar o promisiune a ceea ce ar putea fi viața eternă, ci și un ideal pentru cum ar putea fi configurată o societate și existența umană, fundamentate pe principii cerești de pace și armonie.

Posibilitatea restaurării ființei umane

La o analiză atentă, observăm că lumea seculară în care trăim are un standard total diferit față de cel al Împărăției lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură ne prezintă câteva dintre valorile lumii care sunt incompatibile cu Raiul ceresc: egoismul, iubirea de bani, lăudăroșenia, mândria, nemulțumirea, vorbirea de rău, neînfrânarea, obrăznicia... (2 Timotei 3:2).

Primul om a fost creat inocent și cu potențialul de a atinge desăvârșirea. Realizarea acestui destin depindea de alegerile sale și de deschiderea sa față de relația cu Dumnezeu. În această situație, păcatul originar, reprezentat de decizia lui Adam de a se abate de la voința divină, nu semnifică doar pierderea inocenței inițiale, ci și oprirea procesului prin care umanitatea urma să fie adusă la desăvârșire. Datorită căderii lui Adam, omul, la nașterea sa naturală, intră în lumea păcătoasă și este mort spiritual, lipsit de dreptul de cetățenie în Împărăția lui Dumnezeu. Efeseni 2:12 ilustrează aceasta, spunând: “Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie... fără nădejde.”

Diferența dintre valorile umanității, marcate de păcat, și principiile Împărăției cerești este profundă, echivalentă cu distanța dintre cer și pământ. Isaia 55:8 accentuează acest contrast: “Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.” Prin aceste cuvinte, se evidențiază distanța clară între percepția limitată umană și vasta înțelepciune a lui Dumnezeu.

Recuperarea traiectoriei pierdute de Adam este posibilă prin lucrarea de restaurare și răscumpărare realizată de Hristos. Aceasta deschide calea reîntoarcerii umanității la

scopul său originar și la comuniunea cu Dumnezeu.

Prin sacrificiul Său, Hristos a deschis calea pentru toți cei dispuși să revină la starea de puritate originară, așa cum a fost la începutul creației. Coloseni 1:13 confirmă acest dar extraordinar: “El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Sale, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.”

Această posibilitate de reconciliere și restaurare spirituală reprezintă esența ofertei divine de mântuire, invitând omenirea la o relație profundă cu Dumnezeu prin iertarea păcatelor și îmbrățișarea unui nou început de viață.

Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ ca ambasador al Împărăției cerești, având misiunea de a aduce principiile acestui “Teritoriu Sfânt” în inimile oamenilor. Venind direct de la Tatăl Ceresc, El a oferit celor dornici să adopte și să trăiască conform acestor valori, învățături și principii divine. Scopul principal al acestor învățături este transformarea și alinierea vieților noastre la idealul divin. Este esențial să înțelegem că legile divine trebuie să primeze în viața noastră, având o importanță net superioară față de legile umane. Această superioritate poate fi ilustrată prin analogia cu legislația Uniunii Europene, care domină și are autoritate asupra legislațiilor naționale ale statelor membre. Doar persoanele care aleg să adopte și să se dedice viețuirii în conformitate cu aceste legi spirituale se vor califica pentru a primi cetățenia în Împărăția Cerească.

Textul face parte din broșura „Rostul Vieții”, pe care o poți citi și asculta gratuit. Caută și alte studii despre viața în Hristos la https://cuvantcurat.ro. Pentru cititorii de limbă engleză, accesează https://www.unmodifiedword.com.